

การศึกษาทักษะทางการเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้รูปแบบการสอนแบบปัสลิม
เรื่องเกี่ยวกับแหล่งเรียนรู้รอบโรงเรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5
**The Study of English Writing Skills Using B-SLIM Model on Learning
Resources Around the School for Matthayom Sueksa Five Students**

พรรณฤดี จูเจริญ

โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง

Phanrudi Chucharoen

The Demonstration School of Ramkhamhaeng University, Thailand

E-mail: phanrudi.c@ds.ru.ac.th.

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นรูปแบบการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi Experimental Research) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาทักษะทางการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 หลังใช้รูปแบบการสอนแบบปัสลิม กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง (ฝ่ายมัธยม) ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 ที่ได้มาจากการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้การสอนเขียนด้วยวิธีปัสลิม และแบบทดสอบความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เป็นแบบอัตนัย สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ความถี่ ค่าเฉลี่ย ร้อยละ

ผลการวิจัยพบว่า 1) ความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 หลังการสอนด้วยวิธี ปัสลิม พบว่านักเรียนมีคะแนนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 60 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ว่า ทักษะการเขียนหลังใช้ปัสลิมในรายวิชาภาษาอังกฤษสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 60 ปัจจัยที่ส่งผลให้นักเรียนมีความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษหลังการสอน ทั้งนี้เนื่องมาจากการสอนเขียนด้วยวิธีปัสลิมเป็นการสอนที่มีขั้นตอน ซึ่งประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ได้แก่ 1) ขั้นวางแผนและการเตรียม 2) ขั้นทำความเข้าใจตัวป้อนหรือความรู้ใหม่ 3) ขั้นกิจกรรมเพื่อความเข้าใจและฝึกทักษะ 4) ขั้นผลลัพธ์ และ 5) ขั้นประเมินผล เมื่อได้ทดลองให้นักเรียนเขียนตามขั้นตอน 5 ขั้นนี้แล้ว นักเรียนได้เกิดการเรียนรู้ตามลำดับขั้น มีทิศทางในการเขียนของตนเองที่ชัดเจนมากขึ้น อีกทั้งแหล่งการเรียนรู้ทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษาที่เป็นแหล่งข้อมูลข่าวสาร ช่วยสนับสนุนส่งเสริมให้ผู้เรียนใฝ่เรียน ใฝ่รู้ด้วยตนเองตามอัธยาศัย ทำให้เกิดกระบวนการเรียนรู้ได้ตามธรรมชาติและตามศักยภาพของตนเอง 2) ความสามารถด้านการเขียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 หลังการสอนด้วยวิธีปัสลิม สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

* วันที่รับบทความ : 21 เมษายน 2566; วันที่แก้ไขบทความ 19 กรกฎาคม 2566; วันที่ตอบรับบทความ : 20 กรกฎาคม 2566

แสดงให้เห็นว่า นักเรียนมีพัฒนาการความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น ทั้งนี้การสอนด้วยวิธี บีเอสลิมเป็นการส่งเสริมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยผ่านกระบวนการสอนทักษะการเขียนอย่างเป็นขั้นตอน เมื่อผู้เรียนมีความเข้าใจแล้วก็สามารถคิดค้น ค้นหาข้อมูลความรู้ด้วยตนเอง นักเรียนจึงสามารถเขียนเรียงความ ใช้ประโยคที่ถูกต้องมากขึ้น และเลือกประโยคที่บรรยายได้เห็นภาพพจน์กับหัวข้อที่เกี่ยวข้องตามความสนใจของนักเรียน

คำสำคัญ: ทักษะการเขียน; รูปแบบการสอน B-SLIM Model; แหล่งเรียนรู้รอบโรงเรียน

Abstracts

This Action Research (Quasi Experimental Research) aimed to study the writing skills of the students in Matthayom sueksa 5 through B-SLIM Model strategy. The sample group were students in Matthayom sueksa 5 at The Demonstration school of Ramkhamhaeng University, the second semester of 2021 academic year and were chosen by a Cluster sampling. The instrument in this research were the B-SLIM Model strategy lesson plans and the achievement test of the ability in writing for students in Matthayom sueksa 5. The data were statistically analyzed by using frequency, mean, percentage

The result of the research found that: 1) English writing ability of Matthayom sueksa 5 students after teaching with the B-SLIM Model strategy, it was found that the students' scores were higher than the criteria of 60 percents which was consistent with the hypothesis that writing skills after using B-SLIM Model strategy in English subject was higher than the criteria of 60 percents. Factor affecting students' ability to write English after teaching may be due to teaching writing using B-SLIM Model strategy, which is teaching with 5 steps as follows 1) Planning and Preparation 2) Comprehensible Input 3) Intake Activity 4) Output 5) Evaluation. After experimenting with the students to write in these 5 steps, the students learned in sequence and had a clearer direction in their own writing, including both internal and external learning sources around the school that were sources of information. It helps support and encourage learners to pursue self-learning at their own discretion, resulting in a natural learning process and according to their own potential. 2) The writing ability of Matthayom sueksa 5 students after teaching with the B-SLIM Model strategy significantly increased at the .05 level, which was consistent with the hypothesis. In this regard, teaching the B-SLIM Model strategy promotes students-centered learning through a step-by-step process of teaching writing skills. When students educate themselves, they can write essays that use accurate sentences and choose sentences that describe the image and related topics according to students' interests.

Keywords: Writing Skills, B-SLIM Model, Learning resources around the school

บทนำ

ภาษาถือเป็นสื่อกลางหรือเป็นเครื่องมือของการรับรู้ ทำความเข้าใจ และการแสดงออก เพื่อให้ผู้อื่นรับรู้และเข้าใจปัจจัยหลักของการเรียนรู้ภาษา ทั้งภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ ซึ่งหมายถึงการสื่อสารในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพและสามารถประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ที่แตกต่างกันไปได้ จะเห็นได้ว่าสังคมในปัจจุบันนี้ภาษาอังกฤษเข้ามามีบทบาทสำคัญอย่างมาก ทั้งในเรื่องการศึกษา การทำงาน หรือแม้กระทั่งด้านเศรษฐกิจที่มีการติดต่อในเรื่องธุรกิจ ล้วนแต่มีภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือในการสื่อสารด้วยกันทั้งนั้น อีกทั้งปัจจุบันประชาคมอาเซียนเป็นตัวกระตุ้นให้ทุกคนตระหนักถึงความสำคัญของภาษาอังกฤษอย่างมากและเด่นชัดขึ้นมากกว่าเดิม ดังนั้นการใช้ภาษาอังกฤษจึงเป็นที่ต้องการเพิ่มมากขึ้น

อาจกล่าวได้ว่าภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมืออันดับหนึ่งสำหรับพลเมืองอาเซียนในการสื่อสารสร้างความสัมพันธ์สู่โลกกว้างของภูมิภาคอาเซียน ภาษาอังกฤษในปัจจุบัน คือ ภาษานานาชาติ เป็นภาษากลางของมนุษยชาติ เมื่อต้องติดต่อกับคนอื่นที่ต่างภาษาต่างวัฒนธรรมทุกคนจำเป็นต้องใช้ภาษาอังกฤษเป็นหลัก แต่อีกปัจจัยที่มีความสำคัญ คือ การเรียนการสอนภาษาอังกฤษ จะทำอย่างไร ให้การเรียนภาษาอังกฤษนั้นมีประสิทธิผลและประสิทธิภาพ เพื่อเตรียมตัวและพร้อมเข้าสู่การเปิดเสรีอาเซียนอย่างมีคุณภาพ ประเด็นแรกคือ การศึกษา จะเห็นได้ว่าประเทศของเราตระหนักถึงการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร แต่การเรียนรู้อย่างที่กล่าวนั้นยังไม่สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเท่าที่ควร เพราะความสามารถในการสื่อสารตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 หมายถึง ความสามารถในการรับและส่งสาร มีวัฒนธรรมในการใช้ภาษาถ่ายทอดความคิด ความรู้ความเข้าใจ ความรู้สึก และทัศนะของตนเอง เพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและประสบการณ์อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเองและสังคม รวมทั้งการเจรจาต่อรองเพื่อขจัดและลดปัญหาความขัดแย้งต่าง ๆ การเลือกรับหรือไม่รับข้อมูลข่าวสารด้วยเหตุผลและความถูกต้อง ตลอดจนการเลือกใช้วิธีการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบที่มีต่อตนเองและสังคม

ในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศนั้น ทักษะภาษาทั้งสี่ถือว่ามีความสำคัญอย่างมาก โดยเฉพาะผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศอย่างประเทศไทยตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 ได้อธิบายเกี่ยวกับกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศที่มุ่งหวังให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศสามารถใช้ภาษาต่างประเทศสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ แสวงหาความรู้ประกอบอาชีพ และศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นรวมทั้ง มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลก และสามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์ อีกทั้งยังอธิบายถึงสาระสำคัญที่ว่าด้วยภาษาเพื่อการสื่อสาร หมายถึงความสามารถการใช้ภาษาต่างประเทศในการฟัง พูด อ่าน และเขียน แลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็น ดีความ นำเสนอข้อมูลความคิดรวบยอดและความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ และสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลอย่างเหมาะสม

ดังนั้น จากปัญหาการสอนทักษะทางภาษาดังกล่าวข้างต้น จะเห็นได้ว่าการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในไทยไม่สามารถพัฒนาทักษะทั้ง 4 ในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศอย่างมีประสิทธิภาพได้ จากการศึกษาการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษ พบว่า การสอนแบบปิสลิม (B-SLIM Model) น่าจะเป็นการสอนที่สามารถพัฒนาและส่งเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยวิธีการสอนแบบปิสลิมเป็นการสอนรูปแบบหนึ่งของการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองเพื่อมุ่งเน้นการสื่อสารโดยอาศัยหลักการและแนวคิดทฤษฎี ด้านความรู้ความเข้าใจ (Cognitive Science) ซึ่งมุ่งเน้นการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างจิตใจกับสมองของมนุษย์ ภายใต้แนวคิด ของ เพียเจต์ (Piaget), วีก็อตสกี (Vygotsky) และ กาเย่ Gagne อีกทั้งทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเอง (Constructivism) ตามแนวคิดของ บรูเนอร์ (Bruner) ซึ่งหมายถึง การเรียนรู้เป็นกระบวนการที่ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมด้วยตนเอง ผู้เรียนแต่ละคนจะมีประสบการณ์และพื้นฐานความรู้ที่แตกต่างกัน การเรียนรู้จะเกิดจากการที่ผู้เรียนสร้างความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งที่พบใหม่กับความรู้เดิมแล้วนำมาสร้างเป็นความหมายใหม่ โดยการสอนนี้สอดคล้องตามแนวคิดเกี่ยวกับการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching) หลักการของวิธีสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารมุ่งให้ผู้เรียนใช้ภาษาที่เรียนในการสื่อสารทำความเข้าใจระหว่างกัน การสอนแบบปิสลิมนั้น มีลักษณะส่งเสริมผู้เรียนให้สามารถนำความรู้ที่มีอยู่แล้วมาผสมผสานกับความรู้ใหม่พร้อมกับสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองได้ ซึ่งจะทำให้เกิดกระบวนการคิดที่มีประสิทธิภาพ อีกทั้งกิจกรรมการเรียนการสอนได้เน้นการพัฒนาทักษะทางภาษาทั้ง 4 ทักษะ ซึ่งความสามารถในการสื่อสารที่ดีนั้นต้องมีการพัฒนาทั้ง 4 ทักษะ ฟัง พูด อ่าน และเขียนไปพร้อม ๆ กัน ทักษะดังกล่าวจะถูกส่งเสริมและพัฒนาในกิจกรรมการสอนแบบปิสลิมเพื่อส่งเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษ

ทักษะการเขียนเป็นส่วนหนึ่งของทักษะการสื่อสาร Communication Skills 4 ทักษะอันได้แก่ ทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน ทั้งนี้ ทักษะการฟัง (Listening Skills) คือการได้รับสารที่ส่งมาและทำความเข้าใจความหมายของสารที่รับมา ช่วยให้เกิดความเข้าใจที่ตรงกัน พัฒนาความรู้ เกิดความสบายใจ ระบายความรู้สึก และช่วยให้พูดได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทักษะการอ่าน (Reading Skills) คือ การรู้ สังเกต และทำความเข้าใจความหมายของทั้งวจนภาษาและอวจนภาษา เสริมสร้างองค์ความรู้ พัฒนาด้านอารมณ์ ส่งเสริมความคิด ช่วยหาคำตอบในสิ่งที่สงสัย ทักษะการพูด (Speaking Skills) คือการส่งสารโดยใช้วจนภาษาและอวจนภาษาเพื่อให้ผู้ฟังได้รับสารแล้วเกิดความเข้าใจในสารนั้น ๆ ให้ข้อมูล โน้มน้าวให้เชื่อหรือคล้อยตาม สร้างความบันเทิง สร้างสรรค์และทำให้เกิดความรู้สึกที่ดี ทักษะการเขียน (Writing Skills) คือ การใช้ภาษาเพื่อสื่อสารถึงความรู้ ความคิด ความรู้สึก และอารมณ์ต่าง ๆ จากผู้เขียนไปยังผู้อ่าน ช่วยถ่ายทอดและบันทึกเรื่องราวหรือข้อมูล พัฒนาสติปัญญา อารมณ์ สร้างความเข้าใจ และอธิบายเรื่องราวได้ชัดเจน ทักษะที่กล่าวมาทั้ง 4 ด้านนี้ มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อผู้เรียนในการเรียนด้านภาษา และก่อให้เกิดปัญหาต่อตัวของผู้เรียนได้ทุกทักษะเช่นกัน แต่ผู้วิจัยสนใจและมุ่งความสนใจไปที่ทักษะการเขียนของผู้เรียน เนื่องจากผู้เรียนที่

ผู้วิจัยสอนอยู่นั้นอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ยังใช้ภาษาอังกฤษในการเขียนประโยคและเรื่องราวต่าง ๆ ได้ไม่ด้นัก ขณะที่ทักษะการเขียนถือว่าเป็นทักษะที่สำคัญและจำเป็นต่อการเรียนเพื่อให้เกิดความเข้าใจในวิชาภาษาอังกฤษ และเป็นสิ่งสำคัญในการศึกษาต่อในระดับการเรียนที่สูงขึ้นต่อไป

การเรียนรู้ที่ดีมีปัจจัยและองค์ประกอบหลายด้านที่เป็นส่วนช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยส่วนตัวผู้วิจัยให้ความสำคัญกับสิ่งแวดล้อมที่อยู่รอบตัวของผู้เรียน เพราะสิ่งแวดล้อมที่อยู่รอบตัวผู้เรียนนั้นคือแหล่งเรียนรู้ที่อยู่ใกล้ตัวผู้เรียน สิ่งใกล้ตัวผู้เรียนที่สุดในความคิดของผู้วิจัยคือโรงเรียนชุมชน ซึ่งก็คือสถานที่อยู่บริเวณรอบ ๆ โรงเรียน เพราะผู้เรียนมีความคุ้นเคย มีความเข้าใจต่อสิ่งแวดล้อมรอบโรงเรียนเป็นพื้นฐาน ผู้วิจัยจึงเห็นว่าผู้เรียนสามารถต่อยอดความรู้ความเข้าใจในเรื่องนี้ได้อย่างเห็นภาพพจน์ชัดเจน กระทรวงศึกษาธิการ ได้มีการกำหนดหลักสูตรแกนกลาง เพื่อความเป็นไทยเป็นพลเมืองของชาติและให้สถานศึกษามีหน้าที่จัดทำสาระของหลักสูตรตามวัตถุประสงค์ในส่วนที่เกี่ยวกับสภาพปัญหาในชุมชนและสังคม ภูมิปัญญาท้องถิ่นเพิ่มเติม ดังนั้นจึงทำให้สถานศึกษาต้องจัดทำสาระของหลักสูตรและต้องบริหารจัดการหลักสูตรในสถานศึกษาด้วยตนเอง และบุคลากรในสถานศึกษาต้องร่วมกันสร้างหลักสูตรของตนเองที่เรียกว่าหลักสูตรสถานศึกษา จากการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว สถานศึกษาจะต้องส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ทุกเวลา ทุกที่จากแหล่งการเรียนรู้ที่หลากหลายซึ่งแหล่งการเรียนรู้ไม่ได้จำกัดอยู่เฉพาะในห้องเรียนหรือในสถานศึกษาเท่านั้น แต่รวมถึงแหล่งการเรียนรู้ที่หลากหลาย ทั้งในและนอกสถานศึกษา ซึ่งสถานศึกษาจะต้องพิจารณาใช้แหล่งการเรียนรู้ต่าง ๆ ที่มีอยู่ในท้องถิ่นของตน (กรมวิชาการ, 2544 : 3)

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้กำหนดมาตรฐานการศึกษาที่เกี่ยวข้อง กับแหล่งเรียนรู้ในมาตรฐานที่ 16 ว่าสถานศึกษามีการจัดสภาพแวดล้อมและบริการที่ส่งเสริมให้ ผู้เรียน พัฒนาตามธรรมชาติเต็มศักยภาพ มี 3 ตัวบ่งชี้ที่สอดคล้องกับแหล่งเรียนรู้ซึ่งได้แก่ ตัวบ่งชี้ที่ 16.1 มีสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้มีอาคารสถานที่ที่เหมาะสม ตัวบ่งชี้ที่ 16.4 มีห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ ห้องสมุด พื้นที่สีเขียวและสิ่งอำนวยความสะดวกพอเพียงและอยู่ในสภาพใ้การใช้การได้ดี ตัวบ่งชี้ที่ 16.5 มีการจัดและใช้แหล่งเรียนรู้ทั้งในและนอกสถานศึกษา และในมาตรฐานที่ 17 สถานศึกษามีการสนับสนุนและใช้แหล่งเรียนรู้และภูมิปัญญาท้องถิ่น มี 2 ตัวบ่งชี้ที่เกี่ยวข้องกับ แหล่งเรียนรู้ได้แก่ ตัวบ่งชี้ 17.1 มีการเชื่อมโยงและแลกเปลี่ยนข้อมูลกับแหล่งเรียนรู้และภูมิปัญญา ในท้องถิ่น ตัวบ่งชี้ที่ 17.2 สนับสนุนให้แหล่งเรียนรู้ภูมิปัญญาและชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดทำหลักสูตรระดับสถานศึกษา

ในด้านการปฏิรูปการศึกษานั้น มีจุดเน้นอยู่ที่การปฏิรูปการเรียนรู้บุคคลจะเข้าถึงการเรียนรู้ได้ทั้ง 3 ระบบการศึกษา คือ การศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยเพื่อให้บุคคลได้เกิดการเรียนรู้ตลอดเวลา การจัดการเรียนการสอนนั้นจะต้องปรับเปลี่ยนวิธีการเรียนการสอนจากการบอกความรู้ให้ข้อมูลและการท่องจำ มาสู่การเรียนรู้แนวใหม่ให้ผู้เรียนแสวงหาการเรียนรู้ การคิด การแก้ปัญหา การเผชิญสถานการณ์รวมทั้งการสรุปความรู้เพื่อนำมาใช้ในชีวิตแหล่งเรียนรู้ต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นห้องสมุด พิพิธภัณฑ์

จะต้องมีแหล่งข้อมูลสำหรับการสืบค้นแหล่งที่มาของสิ่งต่างๆ เอกสารในห้องสมุดจะต้องมีข้อมูลในท้องถิ่นเกี่ยวกับภูมิปัญญาในท้องถิ่นอาชีวะ แหล่งรายได้วัฒนธรรม ประเพณีในท้องถิ่น นอกจากนี้ยังหมายรวมถึงโรงพยาบาล ธนาคาร สถานีตำรวจ มหาวิทยาลัย ศาสนสถานและอื่น ๆ ปัจจุบันการสืบค้นโดยใช้อินเทอร์เน็ตช่วยให้ผู้เรียนเข้าถึงความรู้ได้สะดวกและรวดเร็วเป็นการขยายประสบการณ์การเรียนรู้เพื่อเพิ่มทักษะกระบวนการต่างๆ ให้กับผู้เรียน จากการศึกษางานวิจัยของ นันทิยา จินามา (2549 : 142) ได้ศึกษา เรื่องการใช้แหล่งเรียนรู้ในชุมชนเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนเล่าเรื่องของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผลการศึกษาพบว่าแผนการเรียนรู้การเขียนเล่าเรื่องโดยใช้แหล่งเรียนรู้ในชุมชนจำนวน 8 แผน ใช้เวลา 16 ชั่วโมง แหล่งเรียนรู้ในชุมชนที่ใช้มี 4 ประเภทคือสถานที่แหล่งท่องเที่ยว การประกอบอาชีพ ศิลปวัฒนธรรมและประเพณี โดยมีขั้นตอนการสอนประกอบด้วยขั้นร่วมกันคิดที่จะเขียนเรื่องขั้นระดมความคิด ขั้นเชื่อมโยงประสบการณ์และขั้นนำสู่การเขียน ส่วนนักเรียนมีทักษะการเขียนสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ร้อยละ 65 พรชัย ตุงคนากร (2549 : 14) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาหน่วยการเรียนรู้เรื่องอาชีพในชุมชน โดยใช้แหล่งเรียนรู้ในท้องถิ่น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการศึกษาพบว่าได้หน่วยการเรียนรู้เรื่องอาชีพในชุมชน โดยใช้แหล่งเรียนรู้ในท้องถิ่น จำนวน 2 หน่วย รวม 13 แผนการเรียนรู้ ใช้เวลาเรียน 26 ชั่วโมง เป็นหน่วยการเรียนรู้ที่มีความเหมาะสมกับสภาพท้องถิ่นและสามารถนำไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังหน่วยการเรียนรู้พบว่านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ย 79.44 สูงกว่าเกณฑ์ที่โรงเรียนกำหนดไว้คือร้อยละ 70 ส่วนความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนหน่วยการเรียนรู้เรื่องอาชีพในชุมชนโดยใช้แหล่งเรียนรู้ในท้องถิ่น อยู่ในระดับมาก

จากข้อมูลดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจศึกษาการเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้การสอนแบบปีสลิม (B-SLIM Model) เพื่อส่งเสริมและพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของผู้เรียน โดยเชื่อมโยงกับแหล่งเรียนรู้รอบโรงเรียน ผู้วิจัยมีความมุ่งหวังว่าการจัดการเรียนการสอน โดยใช้รูปแบบปีสลิมจะสามารถช่วยเพิ่มทักษะการเขียนภาษาอังกฤษให้กับผู้เรียนได้ ตั้งแต่ในระดับประโยค ย่อหน้า เนื้อเรื่องที่เกี่ยวข้องให้มีพัฒนาการมากยิ่งขึ้นทั้งโดยทางตรงและอ้อม

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบทักษะทางการเขียนภาษาอังกฤษหลังใช้รูปแบบการสอนแบบปีสลิม กับเกณฑ์ร้อยละ 60

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยในชั้นเรียน (Action Research) โดยใช้รูปแบบการวิจัยกึ่งทดลอง (quasi experimental research) เพื่อศึกษาผลของการใช้ปัสลิม เพื่อส่งเสริมทักษะการเขียนภาษาอังกฤษและความร่วมมือต่อการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยดำเนินการทดลองกลุ่มเดียว ทดสอบหลังการจัดการเรียนรู้ (One-group posttest design)

- X T

ภาพประกอบ 1 แสดงแบบแผนการทดลองแบบ One-group posttest design

เมื่อ X แทน การจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัสลิม เพื่อส่งเสริมทักษะการเขียน
T แทน ทดสอบหลังการจัดการเรียนรู้

1. กลุ่มเป้าหมาย ในการวิจัยครั้งนี้ประชากรเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ปีการศึกษา 2564 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง (ฝ่ายมัธยม) จำนวน 238 คน ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชา อ32102 ภาษาอังกฤษ 10 กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ปีการศึกษา 2564 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง (ฝ่ายมัธยม) จำนวน 4 ห้องเรียน รวมนักเรียนทั้งสิ้น 86 คน ที่ได้มาจากการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster sampling)

2. การเก็บรวบรวมข้อมูลและเครื่องมือที่ใช้

การเก็บข้อมูลเชิงปริมาณ ด้วยการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) จากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ โดยใช้ปัสลิมเป็นแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นตามจุดประสงค์และเนื้อหาวิชา ชนิดอัตนัยวัดความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่สอดคล้องกับระยะเวลาและจุดประสงค์ตามแผนการจัดการเรียนรู้ ใช้เป็นแบบทดสอบหลังการจัดการเรียนรู้

3. การวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัสลิมเพื่อส่งเสริมทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ผู้วิจัยใช้ค่าสถิติดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน โดยใช้ค่าสถิติพื้นฐาน ดังนี้

- ค่าเฉลี่ย (mean: $\bar{X}$)
- ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation: S.D.)

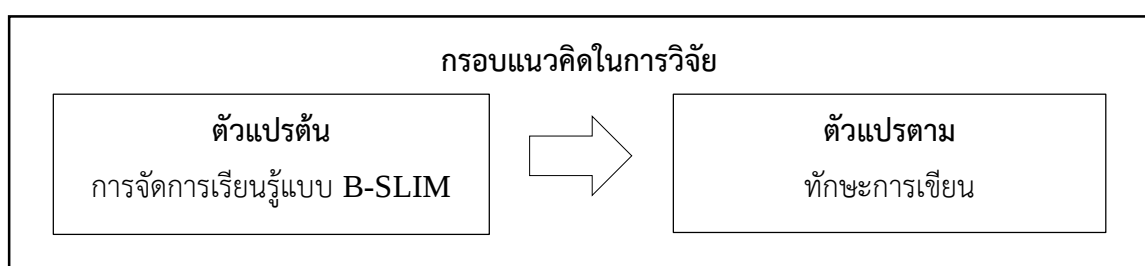
2. การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ โดยใช้ปัสลิม ของนักเรียนหลังการจัดการเรียนรู้ โดยใช้ปัสลิมโดยใช้การทดสอบค่าทีชนิดกลุ่มตัวชนิดกลุ่มตัวอย่างไม่เป็นอิสระต่อกัน (t-test dependent)

4. ขั้นตอนการดำเนินงาน

ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาวิจัยและเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง ในปีการศึกษา 2564 โดยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

1. ผู้วิจัยติดต่อประสานงานไปยังผู้อำนวยการโรงเรียนที่ผู้วิจัยเลือกนักเรียนเป็นกลุ่มศึกษา เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
2. ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ปัญหาการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนจากการที่ได้เคยปฏิบัติการจัดการเรียนรู้และสังเกตการณ์การจัดการเรียนรู้ของครู สัมภาษณ์ครูเกี่ยวกับปัญหาในการจัดการเรียนรู้ รวมทั้งศึกษาสภาพความหลากหลายของนักเรียน
3. ชี้แจงวัตถุประสงค์ของการวิจัยให้นักเรียนกลุ่มที่ศึกษาทราบ และอธิบายถึงบทบาทหน้าที่ของนักเรียนและผู้วิจัย
4. ดำเนินการจัดกิจกรรมตามแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัสลิม เช่น YouTube และสื่อในรูปแบบต่าง ๆ ที่หลากหลาย
5. เมื่อดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เสร็จสิ้น ผู้วิจัยทำการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษโดยใช้ ปัสลิม
6. นำคะแนนที่รวบรวมไว้จากการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษมาวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป และนำข้อมูลที่ได้ประมวลผลและเรียบเรียงนำเสนอในรูปแบบความเรียง

กรอบแนวคิดในการวิจัย

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผลการวิจัย

ผลการเปรียบเทียบผลการเรียนภาษาอังกฤษทางด้านทักษะการเขียน ระหว่างคะแนนหลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 60 ด้วยการทดสอบทีแบบกลุ่มเดียว (t – test for One Sample) พบว่า นักเรียนทั้งหมด 86 คน มีค่าเฉลี่ยคะแนนหลังเรียนเท่ากับ 33.74 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 4.46 และพบว่านักเรียนมีคะแนนสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังตารางที่ 5

ตารางที่ 5 การเปรียบเทียบผลการเรียนภาษาอังกฤษทางด้านทักษะการเขียน ระหว่างคะแนนหลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 60 ด้วยการทดสอบทีแบบกลุ่มเดียว (t – test for One Sample)

คะแนน	จำนวน นักเรียน	Test Value = 23.4			
		($\bar{x}$)	S.D.	t	Sig
คะแนนหลังเรียน	86	33.74	4.46	21.49*	.00

อภิปรายผลการวิจัย

1. ความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 หลังการสอนด้วยวิธีปัสลิมพบว่านักเรียนมีคะแนนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 60 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ว่าทักษะการเขียนหลังใช้ปัสลิมในรายวิชาภาษาอังกฤษสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 60 ปัจจัยที่ส่งผลให้นักเรียนมีความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษหลังการสอน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการสอนเขียนด้วยวิธีปัสลิมเป็นการสอนที่มีขั้นตอน ซึ่งประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ได้แก่ 1) ขั้นวางแผนและการเตรียม 2) ขั้นทำความเข้าใจตัวป้อนหรือความรู้ใหม่ 3) ขั้นกิจกรรมเพื่อความเข้าใจและฝึกทักษะ 4) ขั้นผลลัพธ์ และ 5) ขั้นประเมินผล ซึ่งผู้เรียนสามารถแสวงหาความรู้ได้ตามธรรมชาติและตามศักยภาพของตนเอง สอดคล้องกับ สุวพรรณ ไชยศรี (2559 : ออนไลน์) ได้ศึกษาวิจัย เรื่อง การพัฒนาการจัดการเรียนการสอนโดยการจัดการเรียนรู้แบบ B-SLIM Model ที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในชีวิตจริง 2 ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีพายัพและบริหารธุรกิจ พบว่า ผลสัมฤทธิ์จากการจัดการเรียนรู้แบบ B-SLIM Model ก่อนเรียนและหลังเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .01 สอดคล้องกับ แสงเดือน พรหมสุพันธ์ และ วิจิตรา วงศ์อนุสิทธิ์ (2556 : ออนไลน์) ได้ศึกษาการพัฒนาความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้รูปแบบการสอนภาษาที่สอง ของบิลาชร่วมกับผังกราฟิก ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พบว่า ความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้รูปแบบการสอนภาษาที่สอง ของบิลาชร่วมกับผังกราฟิก ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสอดคล้องกับปารณัท ศุภพิมล และ จารุณี มณีกุล (2561 : 130-140) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การใช้การสอนแบบปัสลิมเพื่อส่งเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผลการวิจัยพบว่า ผลการเปรียบเทียบทักษะ

การเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการเรียนแบบปีสลิม ปรากฏว่าทักษะของนักเรียนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 50 ที่ตั้งไว้

2. ความสามารถในการเขียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 หลังการสอนด้วยวิธีปีสลิม สูงขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงให้เห็นว่า นักเรียนมีพัฒนาการ ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น ทั้งนี้การสอนด้วยวิธี ปีสลิมเป็นการส่งเสริมการเรียนรู้ที่ เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยผ่านกระบวนการสอนทักษะการเขียนอย่างเป็นขั้นตอน เมื่อผู้เรียนมีความเข้าใจแล้ว ก็สามารถคิดค้น ค้นหาข้อมูลความรู้ด้วยตนเองได้ สอดคล้องกับ สุภาพร พันเหลา (2560 : 52) ได้ศึกษาวิจัย เรื่อง การวิจัยและพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พบว่า นักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารมีทักษะการเขียน ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยวิธีปกติไม่มีการใช้แบบฝึกทักษะ อย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ .01

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษางานวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการเรียนรู้หรือการศึกษา ครั้งต่อไป ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะจากงานวิจัย

1.1 การจัดการสอนแบบปีสลิม ควรจัดให้เหมาะสมกับบริบทของโรงเรียนของผู้เรียนเป็นสำคัญ เพราะจะสามารถสอดแทรกเรื่องแหล่งการเรียนรู้ใกล้ตัวผู้เรียนได้ เช่น สิ่งแวดล้อม สถานที่ วัฒนธรรม ตลอดจนการดำเนินชีวิตประจำวัน

1.2 การจัดการสอนแบบปีสลิมโดยเน้นให้นักเรียนเชื่อมโยงการเขียนจากแหล่งเรียนรู้ใกล้ตัว ทั้ง จากในและนอกโรงเรียนนั้น เป็นเรื่องให้ผู้สอนต้องมีทักษะและวิธีการสอนที่หลากหลาย เพื่อให้ผู้เรียนเห็นภาพ สะท้อน จนนำมาสู่ความเข้าใจต่อเรื่องที่ผู้เรียนจะเขียนได้

1.3 สื่อและตัวอย่างประกอบการสอนแบบปีสลิม มีความสำคัญต่อการเกิดจินตนาการ และภาพ ความคิดที่ชัดเจน เพื่อนำไปสู่ความเข้าใจต่อการเขียน ดังนั้น การใช้วัสดุจริง รูปภาพ แผ่นภาพ คลิปวิดีโอ เป็นต้น ล้วนมีส่วนช่วยต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนทั้งสิ้น

1.4 ผู้สอนจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องศึกษาการสอนแบบปีสลิมในหลากหลายมิติ เพราะหากผู้เรียนมี ข้อคำถาม ปัญหา หรือต้องการคำแนะนำ ผู้สอนสามารถให้คำปรึกษาได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

1.5 ผู้สอนต้องให้คำอธิบายถึงรูปแบบการเรียนแบบปีสลิมกับนักเรียนอย่างกระจ่างชัด เพื่อให้ นักเรียนเห็นภาพของปีสลิมในรูปแบบเดียวกันก่อนลงมือสอนในขั้นตอนถัดไป เพราะหากผู้เรียนไม่เข้าใจ รูปแบบการเรียนแบบปีสลิมแล้ว อาจไม่สามารถจัดการเรียนได้ตามจุดประสงค์

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ระยะเวลาที่ผู้สอนทำการทดลองนั้น เป็นระยะเวลาที่ไม่มาก แต่ผลที่ได้พบว่า การสอนแบบปัสลิมทำให้ผู้เรียนมีพัฒนาการการเขียน รวมถึงการฟัง การพูด การอ่านที่ดีขึ้น ผู้สอนจึงเห็นว่าหากในอนาคตสามารถทดลองในระยะเวลาที่มากกว่านี้ จะทำให้เกิดผลดีกับผู้เรียนยิ่งขึ้นไป

2.2 การจัดการสอนแบบปัสลิม ควรคำนึงถึงช่วงอายุของผู้เรียนเป็นสำคัญ เพราะจะมีผลต่อการเรียนในมิติต่าง ๆ เช่น ความเข้าใจต่อสภาพแวดล้อม วัฒนธรรม หรือ แม้กระทั่งวิถีการดำเนินชีวิตของนักเรียนแต่ละบุคคล

2.3 แม้ว่าการจัดการสอนแบบปัสลิมในการวิจัยนี้จะเน้นการเขียนเป็นสำคัญ แต่การเสริมทักษะทั้งการฟัง การพูด และการอ่าน ให้สอดคล้องไปพร้อมกันแบบไม่เร่งรีบหรือเร่งรัดผู้เรียนจนเกินไป จะทำให้ผู้เรียนเรียนรู้ได้ครบกระบวนการ 4 ทักษะได้พร้อมกันเป็นอย่างดี

เอกสารอ้างอิง

- กรมวิชาการ. (2544). *หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน*. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์
- นันทิยา จินามา. (2549). *การใช้แหล่งเรียนรู้ในชุมชนเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนเล่าเรื่อง ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5*. การค้นคว้าแบบอิสระ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- พรชัย ตุงคนาค. (2549). *การพัฒนาการเรียนรู้เรื่อง อาชีพในชุมชนโดยใช้แหล่งเรียนรู้ในท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6*. การค้นคว้าแบบอิสระ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- สุวพรรณ ไชยศรี. (2559). *การพัฒนาการจัดการเรียนการสอนโดยการจัดการเรียนรู้แบบ B-SLIM Model ที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในชีวิตจริง 2 ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีพาชีพและบริหารธุรกิจ*. ออนไลน์. สืบค้นเมื่อ 5 ตุลาคม 2564. แหล่งที่มา : <https://www.payaptechno.ac.th/.pdf>
- แสงเดือน พรหมสุขันต์ และ วิจิตรา วงศ์อนุสิทธิ. (2556). *การพัฒนาความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษ โดยใช้รูปแบบการสอนภาษาที่สอง ของบิลาชร่วมกับผังกราฟิก ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1*. ออนไลน์. สืบค้นเมื่อ 7 ตุลาคม 2564. แหล่งที่มา : <https://ithesis-ir.su.ac.th/pdf>
- ปารณัท ศุภพิมล และ จารุณี มณีกุล. (2561). *การใช้การสอนแบบปัสลิมเพื่อส่งเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2*. *วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร*. 20 (3), 130-140.

สุภาพร พันเหลา. (2560). *การวิจัยและพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1*. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

Piaget, J. (1997). *Equilibration of Cognitive Structures*. New York : Viking Press.

Bruner, Jerome S. (1996). *Studies in Cognitive Growth: A Collaboration at the Center for Cognitive Studies*. New York : John Wiley & Sons.

Gagne R.M. (1970). *The Conditions for learning*. (2nd Ed). New York: Holt Rinehart & Winston.